

האמנית אתי יעקובי יוצאת בעקבות הקשת בענן

יעקובי מבקשת לחזור אל הצבע כפי שהוא נתפש במחשבתו של הילד

אלי ערמון אזולאי 10:33 24.02.2011

"ילדים נהנים משינוי צבע שנגרמים בעקבות תנועה קלה (בועות סבון), מהאיכות הגבוהה באופן בחר ומפורש של הצבעים בהדפסי שמן, מתמונות נשלפות ומפנס קסם. הצבע הוא נזלי בשבילם, מדיום לכל שינוי, לא סימפטום". הטקסט הזה שכתב ולטר בנימין בצעירותו ("המטאפיסיקה של הנעורים", כתבים, כרך א', רסלינג, 2009), מלווה את תערוכתה החדשה של אתי יעקובי שתיפתח הערב בגלריה נגא בתל אביב (אחד העם 60).

שם התערוכה "קשת לבנה", ובהתאם לטקסט של בנימין כך גם יעקובי ניגשת אל הקשת ואל הצבע "מנקודת מבטו של הילד". הצבעים הבהירים, משיחות המכחול, הדימויים המגיחים ונעלמים הם שהופכים את ציוריה החדשים של יעקובי למרצדים לרגע קט בעיני הצופה. הקירות הלבנים וגוני הציורים מצפים את החלל בסניור שהיא מדמה לתופעה של "After Image", כלומר אשליה אופטית שבה הדימוי ממשיך להופיע גם לאחר שנחשפים אליו.

התערוכה הקודמת של יעקובי בגלריה התאפיינה בצבעים כהים במיוחד ובמשחקים בין אור לאפילה, החשכה והסתרה. היא חושבת שהתערוכה החדשה פורצת דרך בשבילה. "יש פה הנחות מכחול משני סוגים: צוירת-כתמית וקווית, והנעת מכחול של פני שטח. השילוב יוצר פעולה ותנועה בציור", היא מסבירה. גם הפעם מציגה יעקובי ציורים מופשטים שירשו הרבה תובנות מתולדות האמנות ובעיקר מסגנון הרוקוקו, אשר שמושך אותה מכל, ובייחוד אמנים כמו בושה ופרגונרד. "המבנה והאופן שמנחה אותי בציור הפני שטח. יצרתי סקאלת צבעים שלי שהיא פיתוח קיצוני אפשר לומר של המחשבה בנוסח הרוקוקו".

אתי יעקובי, "ללא כותרת", 2010. גלריה נגא בת"א